

Београд
Број 04-34/138-5
06-12-2022

Датум **ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ
УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА**

1. ОПШТИ ПОДАЦИ

Име кандидата

Зорица Никић

Уметничка област

Примењене уметности и дизајн

Име ментора

др Владислав Шћепановић

Назив уметничког пројекта

„Проблем дехуманизације и губитка идентитета на сликама Рене Магрита- колажи на дасци“

Комисија за писање извештаја

др Владислав Шћепановић, ред. проф. Факултета примењених уметности у Београду
Горан Чпајак, ред. проф. Факултета примењених уметности у Београду
др ум. Владимир Татаровић, Факултета примењених уметности у Београду
Слободан Кајтез, ред. проф. Факултета примењених уметности у Београду
Др ум. Бранко Раковић, ред. проф. Факултета ликовних уметности у Београду

Датум седнице Наставно уметничко научног већа на којој је именована Комисија

14.11.2022.

Број одлуке о именовању Комисије

03-13/123-VII/1

2.Биографија кандидата

Име презиме

Зорица Никић

Место и датум рођења

Франфуркт на Мајни, Ср Немачка, 05.05. 1971.

Адреса

Карађорђева 5, 11080, Земун, Београд, Србија

Телефон

0616657794

E-mail адреса

Zorica_nikic@yahoo.com

ОБРАЗОВАЊЕ

Завршена Виша школа ликовних и примењених уметности у Београду (уметнички аранжер), 2001.

Стипендиста Завода за таленте 1999 -2000. Године

Висока школа Српске православне цркве за уметност и конзервацију (смер конзервација иконе) са просечном оценом 9,62 током студирања.

Звање Дипломирани конзерватор-рестауратор (јун 2016.)

Диплома мастер студија на Факултету примењених уметности у Београду, модул Конзервација штафелајне слике са просечном оценом 10,00.

Докторанд на другој години студија примењеног сликарства на Факултету примењених уметности у Београду. (просечна оцена 9,92)

СТРАНИ ЈЕЗИК

Италијански језик ,ниво Б2.2. (сертификат Италијанског културног центра у Београду)

Искусство рада на терену

Конзервација-рестаурација зидног сликарства у Цркви Светих Вартоломеја и Варнаве у Великој Плани 2016. године у периоду од 01.07.2016. - 01.09.2016., на месту конзерватор – рестауратор, носилац пројекта Наташа Петровић.

Конзервација-рестаурација зидног сликарства у Цркви Светих Вартоломеја и Варнаве у Великој Плани 2017. године у периоду од 29.07.2017.- 14.08.2017., на месту конзерватор – рестауратор, носилац пројекта Мирјана Југовић.

Конзервација-рестаурација зидног сликарства у Цркви Светих Вартоломеја и Варнаве у Великој Плани 2018. године у периоду од 01.08.2018. - 19.08.2018. , на месту конзерватор – рестауратор, носилац пројекта Мирјана Југовић.

Конзервација-рестаурација зидног сликарства у Цркви Светих Вартоломеја и Варнаве у Великој Плани 2018. године у периоду од 06.09.2018. - 21.09.2018. , на месту конзерватор – рестауратор, носилац пројекта Мирјана Југовић.

Конзервација-рестаурација зидног сликарства у Цркви Вазнесења Господњег у Ђурђеу, у периоду од 20.8.2020- до 17.9.2020., на месту конзерватор – рестауратор, носилац пројекта Драган Станојевић.

Конзерваторско-рестаураторски радови

Учествовала у припреми експоната за изложбу „ Косово и Метохија, идентитет, значај, угроженост “ , галерија САНУ, као конзерватор-рестауратор у тиму стручних сарадника.

У оквиру стажирања у Народном музеју учествовала у рестаурацији и конзервацији Царских двери из збирке средњег века, експонат је део сталне поставке Народног музеја.

Колективне изложбе:

(Међународне)

Учествовала на више заједничких домаћих и интернационалних изложби са радовима из иконописа, сликарства и мозаика.

- Међународна изложба „Уметност у минијатури Мајданарт“ 2017. године
- Међународна изложба „Жене сликари“ 2018. године
- Међународна изложба „Камен у архитектури и уметности“ 2018. године
- Међународна изложба „Уметност у минијатури Мајданарт“ 2018. године
- Међународна изложба „Жене сликари“ 2019. године
- Међународна изложба „Уметност у минијатури Мајданарт“ 2019. године
- Међународна изложба „Жене сликари“ 2020. године
- Међународна online изложба „Беле ноћи“ 2020. године
- Међународна изложба „Жене сликари“ 2020. године

(Домаће)

- Изложба студената мастер студија ФПУ „Живот оригинала“ Комбанк Арт хол, 2018. године

„Изложба завршних радова студената мастер студија ФПУ“, Музеј примењене уметности,

- дефиниција. Предмет рада је и да ли се 2018. године
- „Мозаик малог формата“, Мала галерија Улупудс-а, 2018. године
- „Београд град у коме стварам“, мала галерија Дома војске Србије, 2019. године
- „Светлост векова“, Центар за културу и образовање Раковица, 2019. године
- „Годишња изложба сликарско-графичке секције Улупудс-а“, Конак кнегиње Љубице, 2019. године
- „Крајишки ликовни салон“, Музеј железнице, 2019. године
- „Мали формат Улупудс-а“, галерија Сингидунум, 2019. године

- Изложба „Уметност данас“, Народна банка Србије, 2019. године
- „Мали формат Улупудс-а“, 2020. године
- „Годишња изложба сликарско-графичке секције УЛУПУДС-а“, 2020. године

Самосталне изложбе

Самостална изложба фотографија „Мој Земун“ у „Уметничкој галерији Стара капетанија“, 2019. године.

Самостална изложба фотографија „Моја река моји снови“ у „Уметничкој галерији Стара капетанија“, 2020. године.

Награде

Добитник две награде Факултета примењених уметности Универзитета уметности у Београду и то: „Александар Томашевић“, за најбољи годишњи успех, „Бранко Шотра“ за најбољи успех на академским мастер судијама.

Практичан рад

Обавила методичку праксу у Основној школи „Јован Поповић“ у Београду, у периоду од 11.01.2017-25.01.2017. године. (предавања из ликовне културе).

Стажирање-волонтирање

Обавила приправничко-волонтерски стаж у Народном музеју у Београду у периоду од 01.04.2017-01.10.2017. године, на пословима конзервације-рестаурације, под менторством вишег саветника сликара-конзерватора Радослава Пиљка.

Обавила приправничко-волонтерски стаж у Музеју науке и технике у Београду у трајању од 01.03.2018-01.11.2018. године, на позицији конзерватор-рестауратор, у сврху припрема за полагање државног испита за звање кустос конзерватор-рестауратор.

Стручни испит

30.11.2018. године пред комисијом за полагање стручних испита, у Народном музеју у Београду, стекла стручно звање Конзерватор-рестауратор.

Одбрањен стручни рад на тему „Рестаурација и конзервација музичког инструмента цимбало“

Стручни рад

Ангажовање у оквиру репрезентативног удружења НК Иком Србија

Објављени радови

Објављен чланак у информатору Музеја науке и технике под називом „Значај физичко-хемијских анализа у конзервацији и рестаурацији“ у броју 1/2018.

Објављен чланак у информатору Музеја науке и технике под називом „Importance of physical and chemical analyses in conservation and restoration“ у броју 1/2018 (издање на енглеском језику)

Публикован рад „Значај физичко-хемијских анализа у конзервацији и рестаурацији“ у библиографији Музеја науке и технике, Београд 2018. године

Представљен уметнички рад у „Атласу ликовних уметника и уметника примењених уметности и дизајнера Србије“ децембар 2019.

Објављен приказ под називом Јелена Пераћ: „Анастас Јовановић пионир српске примењене уметности и дизајна“ у научном часопису „Флогистон“. Јануар 2020.

Трибине, радионице и предавања

Одржала предавање на тему „Подлепљивање слике на платну“ у оквиру трибине „Др. Радослав Грујић“ 2019. године, на Високој школи за уметност и конзервацију СПЦ.

Аутор и организатор ликовне радионице у сарадњи са Основном школом „Лазар Саватић“ у Земуну, и „Уметничком галеријом стара капетанија“, новембар 2019.

Учествовала у креативној радионици са ученицима Земунске гимназије, са предавањем „(Не)испричане приче проучаваоца и заштитара културно-уметничког наслеђа“, децембар 2019.

Одржала бесплатну радионицу фотографије за младе у оквиру изложбе „Моја река моји снови“, 14. јун 2020.

Чланства у удружењима

Од 2018. године члан сам УЛУПУДС-а.

Од 2019. године члан ИСОМ-а.

Од 2019. члан Удружења ликовних и примењених уметника Земуна

Од 2019. члан етичког одбора НК Иком Србија

Од 2019. члан организационог одбора иконописачко-конзерваторске секције УЛУПУДС-а.

Списак уметничких, односно, научних и стручних радова

Уметнички радови:

- Самостална изложба фотографија „Мој Земун“ у „Уметничкој галерији Стара капетанија“, 2019. године.
- Самостална изложба фотографија „Моја река моји снови“ у „Уметничкој галерији Стара капетанија“, 2020. године.
- Ликовне радионице у сарадњи са Основном школом „Лазар Саватић“ у Земуну, и „Уметничком галеријом стара капетанија“, новембар 2019. (аутор и организатор)
- Радионица фотографије за младе у оквиру изложбе „Моја река моји снови“, јун 2020. у „Уметничкој галерији Стара капетанија“
- Стручно вођење кроз изложбу „Моја река, моји снови“, јун 2020. у „Уметничкој галерији Стара капетанија“

Научни радови:

- Предавање на тему „Подлепљивање слике на платну“ у оквиру трибине „Др. Радослав Грујић“ 2019. године, на Високој школи за уметност и конзервацију СПЦ.
- Предавање ученицима Земунске гимназије „(Не)испричане приче проучаваоца и

заштитара културно-уметничког наслеђа“, у Уметничкој галерији „Стара капетанија“ децембар 2019.

Стручни радови:

- Објављен чланак у информатору Музеја науке и технике под називом „Значај физичко-хемијских анализа у конзервацији и рестаурацији“ у броју 1/2018.

Објављен приказ под називом Јелена Пераћ: „Анастас Јовановић пионир српске примењене уметности и дизајна“ у научном часопису „Флогистон“. Јануар 2020.

3. Детаљна анализа уметничког пројекта кандидата

Уметнички пројекат кандидаткиње Зорице Никић под називом „Проблем дехуманизације и губитка идентитета на сликама Рене Магрита-колажи на дасци“ је рад који кроз анализу једног великог и аутентичног уметника као што је Рене Магрит, указује на друштвену ситуацију тог доба, али и на импликацију тадашњег стања и на наше време. С једне стране кандидаткиња свој теоријски сегмент рада базира на основу мотива на Магритовим сликама и на основу проучавања рада значајних светских теоретичара и психолога попут Фрома, Јунга, Фројда, Фукоа и др. Она своју теретску позицију гради користећи апаратуру наведених теоретичара у функцији разјашњења Магритовог визуелног израза. На тај начин она доказује своје хипотезе од којих је најважнија, за њен рад, проблем дехуманизације и губитка идентитета како у времену у којем је Магрит стварао тако и данас.

С друге стране, Зорица Никић је исти тај проблем представила и кроз уметнички рад који је спровела техником колаж на дасци, као и сликањем јајчаном темпером. На тај начин она је увела један нови поступак у комбинованој техници који из специфичног угла комуницира са Магритовим делом. Такође, она снима цео свој процес рада и ти кратки видео записи су интегрисани део њеног рада. Све ово заједно овом раду даје интердисциплинарни карактер.

Кандидаткиња је испунила очекивани исход рада како кроз текстуални део тако и кроз свој уметнички пројекат и успешно представила тезе о дехуманизованом друштву у релацији са Магритовим уметничким стваралаштвом.

Поглавља од суштинског значаја разумевање Докторског уметничког пројекта

„Проблем дехуманизације и губитка идентитета на сликама Ренеа Магрита-колажа на дасци“, су: „Снови и симболи“, „Кључаснове увод у серију слика“. Та два поглавља која дају појашњење појмованесвесно и предсвесно, битних за сликарство надреализма.

Посебно важан део рада је поглавље које носи наслов Докторског уметничког пројекта.

Испоставља се да се проблем губитка идентитета не може довољно осветлити без агледавања проблема дехуманизације, и да управо проблем дехуманизације у капиталистичком друштву доводи до губитка идентитета, како личног, тако и етничког, родног и тд. Кроз призму социјалне психологије, и објашњења пресега Ериха Фрома, али и Мишела Фукоа, долазимо до дубље анализе Магритових слика које се баве овим проблемима

Кандидаткиња је успешно визуелно проблематизовала своје истраживање на докторској изложби одржаној у Дому ваздухопловства у Земуну. На изложби је изложила колаже на дасци и дигиталне принтове који су одговорили на захтеве уметничког пројекта кандидаткиње.

Важан аспект овог докторског уметничког пројекта, је визуелни дијалог који кроз ликовни рад ауторке, техником колажа на дасци, показује слојеве комуникације у односу на Магритов рад а самим тим долази и до развијања квалитета и уметничке креативности у раду Зорице Никић.

Овај циклус инспирисан Магритовим радом, Зорица Никић комбинује са личним симболима и сензибилитетом. Битна фаза овог рада је експеримент. Из тог експеримента као последња фаза визуелне репрезентације учувамо и „Сору paste“ серију радова приказану на докторској изложби. Ова фаза настаје постепеним свођењем форме и боје и настаје препознатљив лични симбол човека са шеширом. То постаје једна врста модела, матрице, што је адекватно степену дехуманизације и отуђења о којем пише ауторка и током теоретског дела рада. Ова фаза уметничког израза има елементе минимализма, форма и композиција су сведеније а порука јаснија.

Оригиналност анализе проблема

Уметнички пројекат кандидаткиње Зорице Никић под називом „Проблем дехуманизације и губитка идентитета на сликама Рене Магрита“, поседује оригиналност у анализи проблема, као и у самом ликовном поступку када је у питању однос са Магритовим делом. Управо рад на колажима на дасци, који кроз комбиновану технику праве дијалог са сликама Ренеа Магрита и перспективама и искуствима нашег времена које кандидаткиња представља у свом раду, јесу један нови угаоу проучавању рада Магрита, као и анализа утицаја који рад великог сликара има и на теоретско промишљање како индустријског тако и пост-индустријског друштва

Као један од примера оригиналности анализе проблеманавео бих разраду Магритове слике Славуј (Nightingale) из 1962. године. Ова Магритова слика је била полазна основа за

настанак великих формата, колажана дасци: „The Soul Cages“, „Look me in the eye“ и „Anybody seen my Baby“, и за разраду сликарске технике- колажна дасци и јајчанатемпера.

Слике Докторске изложбе бавесепроблемом дехуманизације као нпр.: „The Soul Cages“, „Inner City Blues“, „In my solitude“, док се слике под насловима: „Same Special“, „Outgoing Man“ и „People are not a Man“, бавесепроблемом губитка личног идентитета човека данашњице, што је још један допринос оригиналности у анализи проблема. Последња фаза пројекта под називом „Copy paste“, сликарађених у комбинованој техници колаж и фломастер, или колаж и темпера, настала је као наградња Магритовог „изума“ – не приметног човека, уклопљеног у окружење, који се понавља као основни мотив у систему бесконачне репетиције. Колаж као сликарска техника, и његова варијација је има кључну улогу у настанку слика Докторске изложбе, и као још један ткојаспајао вера довесара до Ренеа Магрита.

Током практичног али и теоретског рада на сликама отворено су се поставила питања и настајале су нове идеје, и свису изгледа да ће овај пројекат наставити да се развија и након завршетка тренутног процеса. Тема даје велике могућности и за вишегодишње истраживање, тако да се надамо да ће се кандидаткиња и даље бавити овим проблемом.

Комисија сматра да су квалитетно остварени резултати докторског уметничког пројекта кандидаткиње Зорице Никић. Кандидаткиња је, пре свега, доказала тезе свог истраживања, али и указала на значај посматрања сликарства кроз призму друштвених наука. За то је користила мишљење савремених теоретичара (Фуко, Бенјамин, Фром...), који су између осталог, за своју тему проучавања имали уметност, односно сликарство. Користећи се постојећим знањима из психологије, социологије, филозофије модерне и савремене уметности, као и сопственим експерименталним радом на пољу визуелног израза кандидаткиња је остварила уверљиве резултате када је у питању проблем дехуманизације и губитак идентитета на сликама Рене Магрита, што је и њена основна теза.

Очекивања смо да ће овај писани рад пробудити интересовање за нека даља истраживања за значајни ликовни опус Рене Магрита.

Комисија мисли даобрађени предмет и циљеви као и методе које су коришћене уверљиво упућују да је овај докторски уметнички пројекат од значаја за развој и истраживање у домену интердисциплинарног поља када је визуелно изражавање у питању. Новина у техничком смислу(техника колажи на дасци у комбинацији са јајчаном темпером) када је у питање интеракција са радом Рене Магрита, као и анализа дехуманизације која свој замах узима у индустријском добу а наставља се у пост-индустријском друштву упућује на значај обрађене теме као и њених циљева.

У методолошком смислу осим класичне апаратуре примећујемо и емпиријску методу која је кроз анкету са студентима, кандидаткиња Зорици Никић дала допунски материјал у доказивању хипотеза.

Рад је по мишљењу комисије усклађен са критеријумима из области уметности.

Начин постављања и разраде предмета, и циља рада нам указује да је кандидаткиња успешно разрадила значајну тему дехуманизације у савременом друштву, тражећи кроз стваралаштво Рене Магрита полазну основу, а затим кроз визуелни израз представљен кроз уметнички рад приказала значајне егзистенцијалне теме.

Комисија уочава да је предмет докторског уметничког пројекта, сликарство белгијског сликара Рене Магрита, и развијање дијалога кроз уметнички израз колажа у односу на стваралаштво Рене Магрита ушешно спроведено. Циљ овог рада, по мишљењу комисије је, такође остварен. Успешно је кроз уметничко-теоријску призму, кандидаткиња Зорица Никић доказала базичне хипотезе, ослањајући се с једне стране на друштвене науке: социологију, филозофију, психологију, а са друге стране на уметнички израз технике колажа који је, по мишљењу кандидаткиње била најзахвалнија за ову врсту истраживања.

Основна теза докторског пројекта јесте; да се кроз тумачење конкретних примера дела сликара Рене Магрита, може извршити посматрањем проблема дехуманизације савременог друштва, као и проблем губитка идентитета појединца који живи у таквом друштву.

Следећа теза је; да се дела Рене Магрита, могу тумачити ослањајући се на неке теријске дисциплине попут психологије, социјологије и филозофије и на ауторе попутн Јунга, Фројда Фрома, Фукоа...

Наредна теза је; да се уметничко дело не може тумачити ван ширег контекста узимајући у обзир и сплет друштвено-економских односа, као и епоху у којој је уметничко дело настало.

Важан аспект овог докторског уметничког пројекта је визуелни дијалог који кроз ликовни рад ауторке, техником колажа на дасци, показује слојеве комуникације у односу на Магритов рад а самим тим долази и до развијања квалитета и уметничке креативности у раду Зорице Никић.

Радови који су саставни део овог уметничког докторског пројекта представљају нову сликарску технику коју је уметница током својих истраживања користила. Она је радила са јајчаном темпером, традиционалном сликарском техником у комбинацији са савременијом техником колажа а носиоц је дрвена даска која је препарирана за иконописање. Ови радови су најчешће великог формата а сама даска која је носиоц слике има облик који асоцира на икону. Зорица Никић прави сублимацију свог уметничког израза са изразом Рене Магрита у функцији анализе основног проблема овог докторског уметничког пројекта. Овај циклус инспирисан Магритовим радом, Зорица Никић комбинује са личним симболима и сензибилитетом. Битна фаза овог рада је експеримент. Из тог експеримента као последња фаза визуелне репрезентације уочавамо и Сору расте серију радова приказану на докторској изложби. Ова фаза настаје постепеним свођењем форме и боје и настаје препознатљив лични симбол човека са шеширом. То постаје једна врста модела, матрице, што је адекватно степену дехуманизације и отуђења о којем пише ауторка и током теоретског дела рада. Ова фаза уметничког израза има елементе минимализма, форма и композиција су сведеније а порука јаснија.

Докторски уметнички пројекат „Проблем дехуманизације и губитка идентитета на сликама Рене Магрита- колажи на дасци“ ,кандидаткиње Зорице Никић је оригинални и самостално реализован уметнички пројекат.

Рад је по мишљењу комисије усклађен са критеријумима из области уметности.

Кандидаткиња је испунила очекивани исход рада како кроз текстуални део тако и кроз свој уметнички пројекат и успешно представила тезе о дехуманизованом друштву у релацији са Магритовим уметничким стваралаштвом.

Новина у техничком смислу коју уочавамо кроз технику колажи на дасци у комбинацији са јајчаном темпером, затим видео радови који прате постипак настанка радова и дигитални принтови као последња фаза у обради теме дају интердисциплинарни медијски карактер овом пројекту, као и више перспектива у интеракцијистваралаштва Рене Магрита,

У текстуалном делу рада уочавамо квалитетну анализу проблема дехуманизације и идентитета у индустријском добу. За ту анализу уметница тражи своје полазиште у Магритовом раду, а затим наставља истраживање и у пост-индустријском друштву. Ова анализа која се односи на доба индустријализације али и на наше време упућује на значај обрађене теме, али и њене актуелности које могу подстакнути и даља истраживања.

На основу свих позитивних елемената пројекта, комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта „Проблем дехуманизације и губитка идентитета на сликама Рене Магрита-колажи на дасци“ ,кандидаткиње Зорице Никић, предлаже Наставном-уметничком-научном већу Факултета примењених уметности и Сенату Универзитета уметности да прихвате овај извештај и покрену процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. Др Владислав Шћепаковић ред. проф. Факултет примењених уметности у Београду

2. Горан Чпајак, ред. проф. Факултет примењених уметности у Београду

3. Др ум. Владимир Татаревић, ред. проф. Факултет примењених уметности у Београду

4. Слободан Кајтез, ред. проф. Факултет примењених уметности у Београду

5. Др ум. Бранко Раковић, ред. проф. Факултет ликовних уметности у Београду